

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Κ'

Δευτέρα 23 Σεπτεμβρίου 2019

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2591, 2597, 2599

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:

α) Προς τον Υπουργό Εξωτερικών:

i. με θέμα: «Καθορισμός της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης (ΑΟΖ)», σελ. 2591

ii. με θέμα: «Καταγγελία Συμφωνίας των Πρεσπών», σελ. 2593

β) Προς την Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων:

i. με θέμα: «Να εφαρμοστεί το πρόγραμμα κολύμβησης που υλοποιείται στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, με τρόπο που να καλύπτει συνολικά τις ανάγκες των μαθητών», σελ. 2596

ii. με θέμα «Για το πρόβλημα της στέγασης και την ανέγερση των νέων εστιών», σελ. 2597

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Κατάθεση πρότασης νόμου:

Ο Πρόεδρος και οι Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ στις 23 Σεπτεμβρίου 2019, κατέθεσαν πρόταση νόμου: «Ψήφος αποδήμων - Διευκόλυνση της άσκησης του δικαιώματος του εκλέγειν των εκτός επικρατείας Ελλήνων και Ελληνίδων εκλογέων», σελ. 2595

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ

ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 2591-2599

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 2591, 2597, 2599

Β. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ. , σελ. 2592, 2593, 2594, 2595

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 2591, 2592, 2593, 2594, 2595

ΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 2597, 2599

ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ Β. , σελ. 2598, 2599

ΖΑΧΑΡΑΚΗ Σ. , σελ. 2596, 2597

ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ Ε. , σελ. 2596

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Κ'

Δευτέρα 23 Σεπτεμβρίου 2019

Αθήνα, σήμερα στις 23 Σεπτεμβρίου 2019, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.06', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Η' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Κατ' αρχάς για την παρουσία των Υπουργών, μας ενημερώνει με έγγραφό του ο Γενικός Γραμματέας Νομικών και Κοινοβουλευτικών Θεμάτων, ο κ. Κουντατζής.

Ξεκινούμε με την τρίτη με αριθμό 4/11-9-2019 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ελληνικής Λύσης και Βουλευτή Λαρίσης κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς τον Υπουργό Εξωτερικών, με θέμα: «Καθορισμός της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης (ΑΟΖ)». Στην επίκαιρη ερώτηση θα απαντήσει ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης.

Κύριε Πρόεδρε, έχετε δύο λεπτά για να αναπτύξετε την ερώτησή σας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θυμάμαι το 2007 -ήσασταν κι εσείς εδώ τότε- φώναζα και ούρλιαζα για τα πετρέλαια στο Αιγαίο. Δυστυχώς για εσάς και για το κόμμα σας, όλοι με κορόιδευαν. Όλοι έλεγαν ότι δεν υπάρχει τίποτα. Είχαμε κι έναν Πρωθυπουργό, τον Γιώργο Παπανδρέου, ο οποίος έλεγε ότι δεν υπάρχουν πετρέλαια στην Ελλάδα. Δικαιωθήκαμε γι' αυτό. Τώρα θα σας πω τι ψάχνουν οι Τούρκοι στην Κρήτη και στο Καστελόριζο. Είναι καλό να το ακούσετε, κύριε Υπουργέ, για να ξέρετε κι εσείς. Ψάχνουν υδρίτες. Το νέο ενεργειακό όπλο λέγεται «υδρίτης» και κανένας δεν το ξέρει εδώ μέσα. Και επειδή η ΑΟΖ έχει συνέχεια και είναι ένα έγκλημα το οποίο γίνεται από τη δεκαετία του '90 και μετά, καμμία κυβέρνηση δεν ανέλαβε ποτέ την ευθύνη να καθορίσει ΑΟΖ, να πει, δηλαδή, ότι το κεκτημένο μου δικαίωμα το καθορίζω εγώ. Διότι αυτό λέει και αυτή η συνθήκη, ότι εσύ καθορίζεις την ΑΟΖ.

Επίσης, πρέπει να σας πω ότι το πρόβλημα της χώρας με την Τουρκία είναι η υφαλοκρηπίδα. Το καταλαβαίνω αυτό, το λέμε όλοι. Εκεί βέβαια υπάρχουν ζητήματα νομικά, νομικής φύσεως. Στην ΑΟΖ δεν υπάρχει καμμία δικαιολογία που μέχρι σήμερα καμμία, μα καμμία κυβέρνηση δεν επέλεξε τον ορθό δρόμο της ταύτισης των εθνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων και της ΑΟΖ στα διακόσια ναυτικά μίλια. Αυτό έπρεπε να γίνει. Γιατί το λέω αυτό; Διότι καθημερινά η Τουρκία με πανtex δεσμεύει και απομονώνει

το Καστελόριζο συνεχώς. Φαίνεται ότι το Καστελόριζο είναι στο μάτι του κυκλώνα και είναι για πολλούς γεωπολιτικούς και γεωστρατηγικούς λόγους. Ο σταθμός της Αττάλειας πριν μία εβδομάδα εξέδωσε παράνομη πανtex για έναρξη ερευνών εντός της ελληνικής υφαλοκρηπίδας.

Κοιτάξτε, κύριε Υπουργέ, ο κατευνασμός είναι λάθος. Ταίριζε τον σωβινισμό των Τούρκων η κατευναστική διάθεση δεκαετιών της χώρας μας απέναντι στην Τουρκία.

Πρέπει να μας πείτε σήμερα πότε η Κυβέρνηση αυτή, που είναι καινούργια, θα καθορίσει την ΑΟΖ. Θέλω ημερομηνία κάποια στιγμή, ημέρα, ημερομηνία, χρόνο. Το 2075; Να το συζητήσουμε.

Και θα σας κάνω ένα ρητορικό ερώτημα, γιατί αν δεν κάνω λάθος μένετε στα νότια προάστια: Αν έρθει στη Γλυφάδα ή στο Σούνιο κοντά στα πέντε, στα έξι ή στα επτά ναυτικά μίλια, διεθνή ύδατα και κάνει γεώτρηση, θα μας ενοχλήσει; Άντε, για τη Μύκονο θα ενοχληθούν πολλοί, απ' ό,τι ξέρω εδώ. Για το Σούνιο σάς λέω, όμως, στα επτά ναυτικά μίλια. Είναι διεθνή ύδατα. Με τη λογική των Τούρκων έχουν δικαίωμα να κάνουν και εκεί εξορύξεις και έρευνες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου της Ελληνικής Λύσης)

Ο γνωστός Τούρκος Αντιναύαρχος Τζιχάτ Γιαϊτζί είπε ότι πρέπει να ενώσουμε την τουρκική και τη λιβυκή ΑΟΖ. Εδώ αρχίζει το μεγάλο πανηγύρι και επειδή είναι πολύ σοβαρό το θέμα, κυρία Πρόεδρε, ζητώ δύο λεπτά παραπάνω. Είναι σημαντικό το θέμα της ΑΟΖ, είναι θέμα εθνικής κυριαρχίας.

Ακούστε: Η ανακήρυξη της ΑΟΖ είναι δικό σας θέμα, της Ελλάδος, της Κυβέρνησης. Καμμία κυβέρνηση δεν τόλμησε να την κάνει, αλλά δίνει και δικαιώματα σε περικόλιστα κράτη.

Και το λέω αυτό, κύριε Υπουργέ, γιατί θα μιλήσουμε για τα Σκόπια σε λίγο. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Ότι οι Σκοπιοί θα έχουν δικαίωμα με το άρθρο 5 και της ενδιάμεσης αλλά και της Συμφωνίας των Πρεσπών, να διεκδικήσουν διέξοδο από τον Αξιό στον Θερμαϊκό Κόλπο και να έχουν και δική τους Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη ή λιμενικές αρχές. Θα το βρούμε μπροστά μας και αυτό.

Πάμε, όμως, στην ουσία. Ακούστε γιατί, φίλες και φίλοι, διεκδικούν το Καστελόριζο. Θα σας αναφέρω μόνο ένα απλό πράγμα. Δεν είναι μόνο το φυσικό αέριο και το πετρέλαιο, είναι και η αλιεία.

Η Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη, κυρία Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ μου, σου δίνει τη δυνατότητα να αλιεύεις στο Αιγαίο όσο θέλεις, χωρίς κανείς να σου κάνει τον παραμικρό έλεγχο και ταυτοχρόνως να είσαι εσύ αυτός που θα δίνεις άδεια στον Τούρκο ψαρά να κυνηγάει τον Έλληνα για την τσιπούρα στα Ίμια. Αυτό σημαίνει Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη. Σημαίνει βυθός,

σημαίνει κάτω από τον βυθό, σημαίνει ό,τι υπάρχει στη θάλασσα.

Με αυτό το κυριαρχικό δικαίωμά μας για τους ψαράδες μας, για τους αλιείς μας -που στα Ίμια, στην Κάλυμνο, στη Λέρο τούς κυνηγούν οι Τούρκοι με τα δικά τους σκάφη- τους δίνεις τη δυνατότητα να είναι σίγουροι γι' αυτό που πας να κάνεις. Κάντε την ΑΟΖ. Έχω τρεις χάρτες. Θα τους παραδώσω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης κ. Κυριάκος Βελόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες χάρτες, οι οποίοι βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αν δεν κάνετε ΑΟΖ σύντομα, θα χάσουμε την υπόθεση Χαφτάρ στη Λιβύη. Αν χαθεί ο Χαφτάρ, χάσαμε την ΑΟΖ με τη Λιβύη. Σας το λέω γιατί ξέρω το θέμα καλά.

Αυτός ο χάρτης ξέρετε τι απεικονίζει; Αυτό που ζητάνε οι Τούρκοι. Ειλικρινά, δώσατε οικόπεδα για έρευνα, αλλά το κάνατε αλά καρτ, το κάνατε φοβικά. Δώσατε μόνο στο Ιόνιο, γιατί φοβάστε να δώσετε από κάτω στην Κρήτη, που η Κρήτη είναι ελληνική, που έχει ελληνική ΑΟΖ, που ενώνεται με την ΑΟΖ της Κύπρου. Πρέπει να δώσετε εδώ κάτω, γιατί εδώ είναι οι υδρίτες, κύριε Υπουργέ. Όσο αφήνετε τους Τούρκους να αμφισβητούν την περιοχή -Γαύδο και τα υπόλοιπα νησιά-, θα έχουμε πρόβλημα στην πορεία.

Θέλω ημερομηνία για το πότε η Κυβέρνηση θα καθορίσει ΑΟΖ, για να βοηθήσουμε τους αλιείς μας. Άντε, τα πετρέλαια δεν τα πιστεύαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε Υπουργέ, έχετε τρία λεπτά για να απαντήσετε.

ΜΙΛΙΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το θέμα της ΑΟΖ είναι ένα θέμα πολύ σημαντικό. Είναι ένα όπλο που έχει η χώρα μας στο νομικό της οπλοστάσιο μέσα σε όλες αυτές τις δύσκολες και σύνθετες σχέσεις που έχουμε με τους γείτονές μας.

Εδώ, κυρία Πρόεδρε και κύριε Βελόπουλε, ξέρουμε όλοι ότι δεν έχουμε έναν γείτονα με τον οποίο έχουμε ομαλές και καλές σχέσεις. Άρα η οποιαδήποτε ενέργεια γίνεται από τη δική μας πλευρά, πρέπει να γίνεται στη λογική μιας μακροπρόθεσμης σχέσης η οποία πρέπει να βαίνει βελτιούμενη μέσα σε ένα πνεύμα και καλής γειτονίας και σεβασμού του Διεθνούς Δικαίου.

Είναι αλήθεια ότι το Διεθνές Δίκαιο το τελευταίο διάστημα, ιδιαίτερα από την Τουρκία, δεν γίνεται σεβαστό σε καμία περίπτωση. Η προκλητική της στάση και οι ενέργειές της στην Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη της Κύπρου είναι παράνομες και δείχνουν τη διάθεση να την οποία η Τουρκία θέλει να βλέπει τον εαυτό της και συμπεριφέρεται ως ταραξίας, όπως είπε και ο Υπουργός κ. Δένδιας, πριν από μερικές εβδομάδες, στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο.

Νομίζω, λοιπόν, ότι πρώτα από όλα θα πρέπει να βλέπουμε με ψυχραιμία τα πράγματα, γιατί η ψυχραιμία είναι αυτή που μας βοηθάει να κάνουμε τις σωστές κινήσεις και την κατάλληλη στιγμή έχοντας διαμορφώσει και το πλαίσιο των διπλωματικών σχέσεων αλλά και το νομικό υπόβαθρο.

Το δεύτερο που θέλω να σας πω είναι ότι ακόμα και αν σήμερα είχε αποφασίσει η ελληνική Κυβέρνηση να προχωρήσει σε κάποια κήρυξη της ΑΟΖ, δεν θα το έλεγα με αυτόν τον τρόπο και στην πρόκληση «πείτε μας ημέρα, ώρα, ημερομηνία» δεν θα απαντούσα, γιατί ακριβώς δεν θα στερούσα ούτε από αυτήν ούτε από μελλοντικές ελληνικές κυβερνήσεις το δικαίωμα να διαπραγματευτούν και να πιέσουν μέσα από αυτή τη χρήση αυτού του δικαιώματος.

Εγώ θέλω να σας πω κάτι και προσβλέπουμε -και αυτό θα το δείτε και στο πλαίσιο του Εθνικού Συμβουλίου- τα θέματα της εξωτερικής πολιτικής ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά την Τουρκία να μην αποπελάνουν μεταξύ μας αντικείμενο κριτικής και διχασμού, αλλά αντίθετα να δείχνει και το ελληνικό Κοινοβούλιο, όπως δείχνει συστηματικά και το τουρκικό Κοινοβούλιο, μία στάση ομοψυχίας εκδηλώνοντας αυτό που είναι το αίσθημα των Ελλήνων πολιτών, ότι στηρίζουμε την εθνική μας κυριαρχία σε θάλασσα, ξηρά και αέρα, στηρίζουμε τα νομικά δικαιώματα και ερείσματα που έχει η χώρα μας για τη στήριξη αυτής της κυριαρχίας και είμαστε

ομόφωνα και ομόθυμα συντεταγμένοι πίσω από την τήρηση του Διεθνούς Δικαίου, της διεθνούς νομιμότητας, αλλά και βέβαια των απαράγραπτων εθνικών δικαιών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Σε αυτή την λογική και σε αυτό το πνεύμα θα πολιτευτούμε εμείς. Και θα πολιτευτούμε πάντοτε με έναν στόχο, πώς θα κάνουμε την Ελλάδα όχι μόνο όαση ασφάλειας στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο, αλλά και μία χώρα ισχυρή, σταθερή η οποία ξέρει να διεκδικεί και να μεγαλώνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ορίστε, κύριε Βελόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Κύριε Υπουργέ, ίσως ο δείκτης νοημοσύνης μου να μην πλησιάζει τον δικό σας. Ειλικρινά, δεν κατάλαβα τι μου είπατε.

Μου μιλάτε για ομοψυχία όταν εσείς ως Κυβέρνηση και τα υπόλοιπα κόμματα δεν έχετε κάνει ένα Συμβούλιο Εθνικής Στρατηγικής. Λέτε για την Τουρκία, αλλά η Τουρκία έχει. Εμείς δεν έχουμε -είμαστε η μοναδική χώρα- Συμβούλιο Άμυνας. Δεν μιλώ για αυτό που κάνει η Κυβέρνηση μόνη της, μιλάω για ένα εθνικό συμβούλιο όπου θα είναι καθηγητές, θα είναι αρχηγοί των κομμάτων της Αντιπολιτεύσεως, θα είναι πρώην Υπουργοί Εθνικής Άμυνας. Δηλαδή, τι μου λέτε; Για ποια ομοψυχία μιλάτε; Για να συζητάμε για ομοψυχία πρέπει να μας πείτε τι θέλετε εσείς, ποια είναι η κόκκινη γραμμή σας, πού φτάνει δηλαδή η ανοχή απέναντι στην Τουρκία, μέχρι το Ιόνιο, μέχρι την Κέρκυρα; Να μας πείτε για να δούμε πού συμφωνούμε και πού διαφωνούμε, γιατί εμείς δεν έχουμε κόκκινες γραμμές.

Εγώ συμφωνώ με την άποψη του Ανδρέα Παπανδρέου, όταν έλεγε «βυθίσате το "ΧΟΡΑ"». Το έλεγε, γιατί υπήρχε και συμφωνία. Ξέρετε πολύ καλύτερα από εμένα τι έλεγε ο Ανδρέας Παπανδρέου. Άρα, λοιπόν, να συμφωνήσουμε σε κάτι, αλλά πού να συμφωνήσουμε, ποια είναι η λογική της συμφωνίας;

Επικαλούμαστε το Διεθνές Δίκαιο στον διάλογο Αθηναίων και Μηλίων, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, τον οποίο, πιστέψτε με, έχω διαβάσει πολλές φορές. Και όποιος δεν τον διάβασε εδώ μέσα, του συνιστώ να τον διαβάσει. Δεν υπάρχουν ούτε θεοί ανάμεσα στις κόντρες ούτε κοινές γλώσσες ούτε κοινά έθιμα ούτε δίκαιο. Το δίκαιο είναι με τον ισχυρό.

Και θέλω να πω και κάτι άλλο. Είπατε για ψυχραιμία. Ξέρετε, εγώ δεν είμαι ψυχραιμώδης. Ψυχρό αίμα έχουν τα φίδια. Είμαι άνθρωπος και έχω θερμό αίμα και επειδή είμαι και Μικρασιάτης και μου βίασαν την προγαγιά οι «φίλοι» μας οι Τούρκοι και έκαναν πολλά εναντίον των Ελλήνων, δεν θα ξεχάσω ένα πράγμα. Αν θυμηθείτε το '12 τι έκανε το θωρηκτό «ΑΒΕΡΩΦ», και καταλάβατε ότι αν δώσουμε στους Τούρκους μία πραγματική απάντηση, πραγματική πολιτική και αν χρειαστεί και στρατιωτική, δεν θα ξαναπατήσουν στο Αιγαίο, γιατί αυτοί είναι οι Τούρκοι. Αυτό ιστορικά αποδείχθηκε. Για να μην κοροϊδευόμαστε.

Δεν μου απαντήσατε, βέβαια, για τη Λιβύη. Εντάξει, κάντε ΑΟΖ νοτίως, Αίγυπτο, Λιβύη, οριοθετήστε εκεί. Είναι δικό μας το κομμάτι αυτό ή απλά επειδή είναι το Καστελόριζο έχουμε έναν προβληματισμό για το κατά πόσο είναι ή δεν είναι; Αυτό είναι το ερωτήμα μου, δηλαδή να καταλάβω εγώ πώς είναι το σκεπτικό σας.

Βέβαια, κλείνοντας θα επαναλάβω για ακόμη μία φορά το ερώτημα: Πότε θα καθορίσετε ΑΟΖ; Είναι σημαντικό. Πότε; Δεν λέω τώρα. Πείτε ότι αυτή η Κυβέρνηση μέχρι να τελειώσει και να πάμε σε εκλογές θα καθορίσει ΑΟΖ. Διότι, επαναλαμβάνω, είναι και για τους αλιείς μας και δεν είναι μόνο για το φυσικό αέριο, τους υδρίτες, το πετρέλαιο. Αφήστε τα αυτά απ' έξω, τα φοβόσασταν χρόνια. Ήμουν ο μόνος που ούρλιαζε και εδώ μέσα οι περισσότεροι κοροϊδευάτε. Αφήστε τα αυτά. Είναι για τους αλιείς μας. Θωρακίζετε το Αιγαίο για τους αλιείς μας, τους ψαράδες μας. Κάντε το για αυτούς τουλάχιστον.

Ειδικά τώρα, πρέπει να συμβαίνει κάτι πολύ απλό επειδή έχετε μια λογική όλοι σας εδώ μέσα, με την οποία διαφωνώ, ότι η Κύπρος είναι ξεχωριστό κράτος. Όχι, δεν είναι ξεχωριστό κράτος! Δεν υπάρχει ξεχωριστό κράτος για την Κύπρο. Είναι Ελληνισμός, είναι Ελλάδα. Δείτε πώς συμπεριφέρονται οι άλλες χώρες όπου υπάρχει δικός τους «ισμός», τουρκισμός, γαλλισμός, με τις απο-

κίες τους. Είναι Ελληνισμός!

Το ενιαίο αμυντικό δόγμα, αν θέλετε να μιλάμε για ΑΟΖ, πρέπει από χτες να το ξανακάνετε και να το ξαναβάλετε πάλι σε λειτουργία. Το ενιαίο αμυντικό δόγμα είναι αμυντικό δόγμα και δίνει τη δυνατότητα στην Κύπρο να απαντά. Δεν μπορεί να απαντήσει η Κύπρος έτσι! Την αφήσαμε και είναι μακράν η Κύπρος; Δεν είναι μακράν, είναι κοντά. Έτσι κάναμε και με τη Βόρεια Ήπειρο, έτσι κάναμε και με τα Σκόπια, έτσι κάναμε με την Ανατολική Ρωμυλία, έτσι κάναμε με όλους του Έλληνες. Μην αφήνετε την Κύπρο, λοιπόν, μακριά από την Ελλάδα. Είναι η μάνα η Ελλάδα και η Κύπρος είναι η αδερφή μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου της Ελληνικής Λύσης)

Άρα, λοιπόν, ΑΟΖ και τελειώνουν όλα αυτά τα θέματα, αρκεί να έχετε τη βούληση εσείς, ως Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κυρία Πρόεδρε, εγώ ζήτησα ένα πράγμα. Είναι η πρώτη φορά που βρισκόμαστε με τον κύριο Πρόεδρο σε αυτές εδώ τις θέσεις...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Και παλιά βρισκόμασταν.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Όχι, είναι πρώτη φορά σε αυτές εδώ τις θέσεις ακριβώς εγώ να σας απαντώ ως Υπουργός Εξωτερικών και εσείς ως Πρόεδρος κόμματος. Γιατί ούτως ή άλλως έχουμε μακριά σχέση και έχουμε συνυπηρετήσει σε αυτά τα έδρανα από κοινού.

Ζήτησα ένα πράγμα: Να μη μας χωρίζουν αυτά, αλλά να μας ενώνουν οι εθνικές διεκδικήσεις και τα δίκαια. Κι εμείς θα πολιτευτούμε με συνέπεια προς αυτή την κατεύθυνση. Σας το λέω, κύριε Πρόεδρε, γιατί δεν νομίζω να είδατε καμμία απόσταση της ελληνικής Κυβέρνησης από την κυπριακή Κυβέρνηση σε ό,τι αφορά τη διεθνή διεκδικήσή της για την τήρηση της νομιμότητάς, για την απομόνωση της Τουρκίας σε όλα τα διεθνή φόρα σε ό,τι αφορά τις παράνομες γεωτρήσεις που γίνονται στην υφαλοκρηπίδα της Κύπρου, για τον τρόπο με τον οποίο το διαχειριστήκαμε και στα ευρωπαϊκά συμβούλια. Άλλωστε, η ίδια η κυπριακή Κυβέρνηση έχει εκφράσει μέχρι τώρα την ικανοποίησή της από το πλαίσιο κυρώσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έγινε και με τη συνδρομή της Ελλάδας. Και εν όψει του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου που έρχεται στο τέλος του Οκτωβρίου, έχει τεθεί ήδη στην ατζέντα το θέμα της τουρκικής προκλητικότητας και στην κυπριακή ΑΟΖ, αλλά και στο Αιγαίο μέσα από την εργαλειοποίησή του στα θέματα της μετανάστευσης.

Ακούστε κάτι, το είπατε και μόνος σας αναφερόμενος στο περυσιακό των Μηλιών έτσι όπως το περιγράφει ο Θουκυδίδης. Ξέρετε πολύ καλά ότι αυτό που περιγράφει ο Θουκυδίδης είναι οι διεθνείς σχέσεις κάτω από τη δύναμη μόνο των όπλων, χωρίς την ύπαρξη του Διεθνούς Δικαίου, χωρίς την ύπαρξη των διεθνών συσχετισμών, χωρίς την ύπαρξη της διεθνούς διπλωματίας.

Είναι η εποχή που πρέπει να χρησιμοποιούμε και τη διεθνή διπλωματία και το Διεθνές Δίκαιο και όλα τα μέσα που έχουμε στη διάθεσή μας. Γιατί δεν αρκούν πάντοτε, κύριε Πρόεδρε, ούτε τα κανόνια ούτε τα υποβρύχια ούτε τα αεροπλάνα. Και πολλές φορές, δυστυχώς, οι αριθμητικοί αυτοί συσχετισμοί, ανεξαρτήτως του ηρωισμού και του δυναμισμού που έχουν τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, δεν είναι πάντοτε προς το δικό μας όφελος.

Άρα λοιπόν, να αξιοποιούμε αυτά που μας δίνει το σύγχρονο διεθνές περιβάλλον, που είναι η διεθνής διπλωματία, οι διεθνείς οργανισμοί, η Ευρωπαϊκή Ένωση, τα Ηνωμένα Έθνη και όλο το πλαίσιο του Διεθνούς Δικαίου, ώστε να στηρίζουμε τα Εθνικά μας Δίκαια και να κάνουμε τη χώρα μας ακόμα πιο ασφαλή και ακόμα πιο ισχυρή απ' ό,τι είναι.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε Υπουργέ.

Θα συζητηθεί, τώρα, η δεύτερη με αριθμό 5/11-9-2019 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ελληνικής Λύσης και Βουλευτή Λαρίσης κ.

Κυριάκου Βελόπουλου προς τον Υπουργό Εξωτερικών, με θέμα: «Καταγγελία Συμφωνίας των Πρεσπών».

Θα απαντήσει ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Σας ταλαιπωρώ σήμερα, κύριε Υπουργέ μου, αλλά τι να κάνουμε; Το θέμα της Μακεδονίας είναι ιδιαίτερος σημαντικό, τουλάχιστον για εμένα.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να κάνω μία αναδρομή. Την ημέρα του συλλαλητηρίου: «Σήμερα ο ελληνικός λαός μίλησε και τη φωνή του οφείλουμε να την ακούσουμε όλοι, με πρώτο τον κ. Τσίπρα και τους πρόθυμους υποστηρικτές της Συμφωνίας των Πρεσπών, που ετοιμάζονται να ψηφίσουν χωρίς να έχουν καμμία τέτοια εντολή από τους ψηφοφόρους τους.», Κυριάκος Μητσοτάκης. Ένας Υπουργός της Κυβέρνησης δήλωσε: «Ο κόσμος εκφράζει τον πατριωτισμό του και δεν θέλει τις λύσεις που ακούγονται για την ονομασία, η οποία λύση είναι επαισχυνη και επιζήμια.». Είναι μόνο δύο δηλώσεις. Θεωρώ ότι είναι αρκετές.

Τι άλλαξε από τότε; Πείτε μου, τι άλλαξε από τότε, όταν μαζεύατε τον κόσμο στα συλλαλητήρια; Γιατί εσείς, η Νέα Δημοκρατία, υπογεύως υποκινούσατε τα συλλαλητήρια, άσχετα αν στην αρχή ήσασταν εναντίον ως κ. Μητσοτάκης. Στην πορεία φωνάζατε τον κόσμο. Ήταν εκεί Υπουργοί σας με τις ντουνούτες, με τις γαλανόλευκες και καλά έκαναν. Ήσασταν κι εσείς; Να σας χαιρόνται οι γονείς σας. Καλά κάνατε, αλλά τα ξεχάσατε σε μερικούς μήνες. Γιατί πήγατε εκεί; Για να φωνάξετε «όχι» στο όνομα «Μακεδονία» και να λέτε τώρα ότι δεν μπορείτε να κάνετε κάτι; Γιατί πήγατε εκεί; Για ποιον λόγο;

Και άντε να δεχτώ ότι οι συμφωνίες πρέπει να υλοποιούνται, όπως λέτε εσείς. Να δεχθώ, δηλαδή, ότι το κράτος έχει συνέχεια, παρ' όλο που εγώ διαφωνώ. Αυτοί, όμως, έχουν παραβιάσει τη συμφωνία πάνω από πενήντα φορές. Αυτή η συμφωνία από τους Σκοπιανούς έχει παραβιαστεί.

Και επειδή δεν μπορώ να αναφέρω πενήντα points για τις παραβιάσεις, θα καταθέσω στα Πρακτικά όλες τις παραβιάσεις της Συμφωνίας των Πρεσπών. Το Υπουργείο Τουρισμού, λέγεται «Μακεδονικό Υπουργείο Τουρισμού». Η ομάδα βόλει ονομάζεται «Μακεδονική Ομάδα Βόλεϊ». Το μουσείο τους λέγεται «Αρχαιολογικό Μακεδονικό Μουσείο». Δεν κατάλαβα, τι ισχύει απ' όλα αυτά; Θέλω να καταλάβω και εγώ. Αφού την παραβιάζουν, γιατί εσείς δεν επικαλείστε αυτές τις παραβιάσεις, ώστε να ακυρώσουμε την συμφωνία;

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης, κ. Κυριάκος Βελόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και θα σας πω τι εννοώ. Μέρος πρώτο, άρθρο 1: Παρέλευση του χρονικού ορίου για ολοκλήρωση συνταγματικών τροποποιήσεων από τη πλευρά των Σκοπιών, η οποία έπρεπε να έχει ολοκληρωθεί στα τέλη του 2018. Και δεν ολοκληρώθηκαν ούτε δημοψήφισμα έκαναν. Τον Φεβρουάριο μας το έφεραν. Άρα, λοιπόν, και μόνο πάνω σε αυτό –έχει και άλλα– μπορεί να πατήσει η νομική μας πλευρά. Και δεν τα λέω εγώ. Δέκα καθηγητές μεγάλοι τα υπέγραψαν και τα έστειλαν στον Πρωθυπουργό. Ο Πρωθυπουργός, όμως, περιέργως έθαψε το θέμα. Το έθαψε!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου της Ελληνικής Λύσης)

Και ξέρω γιατί το έθαψε. Γιατί η εντολή της κ. Μέρκελ είναι δεδομένη. Εγώ ξέρω το παιχνίδι που παίζεται στην περιοχή μας. Το ξέρω πολύ καλά, γιατί είναι άσχημο εναντίον της πατρίδας μας, εναντίον της Ελλάδας. Και θα αποδειχθεί στην πορεία απ' όλα αυτά που θα γίνουν εκεί.

Υπάρχει και ένα άλλο, υπάρχουν πολλά άρθρα. Το «Μακεδονία» γίνεται «Βόρεια Μακεδονία» εκτός από το άρθρο 36 όπου αναφέρει για ιστορική και πολιτιστική κληρονομιά του μακεδονικού λαού. Αυτά συμφώνησαν οι συριζαίοι. Αυτά συμφώνησε ο ΣΥΡΙΖΑ. Και αυτά τα επαισχυντα –όπως λέγατε εσείς– σήμερα λέτε ότι δεν μπορούμε να τα αλλάξουμε, γιατί το κράτος έχει συνέχεια!

Το κράτος δεν έχει συνέχεια. Κάνετε λάθος. Το κράτος στα εθνικά εγκλήματα διορθώνει το προηγούμενο λάθος με μία εθνική επιλογή. Κάνει καταγγελία της συμφωνίας. Γιατί; Θα σας εξηγήσω στην δευτερολογία μου ένα πολύ απλό πράγμα. Τώρα ξεκινάει το πρόβλημα.

Και εάν δεν μπορείτε –μπορεί να μην μπορείτε να αλλάξετε τη συμφωνία, γιατί έχετε δεσμεύσεις με τη Γερμανία, την Αμερική ή δεν ξέρω τι άλλο-, ξέρετε τι λέει το Σύνταγμά μας; Προσφυγή σε εκλογές για εθνικό θέμα. Είναι εθνικό θέμα το Μακεδονικό, που για εμένα είναι σκοπιανό; Είναι! Πάτε σε εκλογές, αφού δεν μπορείτε να αλλάξετε τη συμφωνία. Πάμε σε εκλογική αναμέτρηση. Δεν μπορούμε; Φεύγουμε, πάμε σπίτια μας. Γιατί πρέπει σώνει και καλά να πατήσετε πάνω στην προδοτική Συμφωνία των Πρεσπών και σήμερα να μη μιλάτε καθόλου; Αυτή η σιωπή μου θυμίζει τον ένοχο ή τον συνένοχο που δεν μιλάει ή δεν λέει τίποτα. Το μόνο που λέει είναι ότι θα προσπαθήσει.

Εδώ δεν υπάρχει προσπάθεια. Και θα σας αποδείξω στη δευτερολογία μου ότι δεν μπορείτε να προσπαθήσετε. Έχω στοιχεία και θα τα δείτε σε λίγο. Ή θα την καταργήσουμε ή θα καταργηθεί, δυστυχώς, η Μακεδονία από την Ελλάδα με αυτά που κάνετε. Και εμείς δεν θα σας επιτρέψουμε να καταργήσετε –πιστέψτε με– την Μακεδονία από την Ελλάδα, γιατί είμαι Μακεδόνας, όπως κι εσείς κατά το ήμισυ ή κατά το 1/4. Άρα, λοιπόν, αφού είστε Μακεδόνας και ρέει αίμα μακεδονικό, ελάτε μαζί μας, δώστε είκοσι υπογραφές, να δούμε γιατί ο Κοτζιάς έκανε τα όσα έκανε! (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Δεν υπογράφει κανείς σας! Γιατί; Είστε Μακεδόνας, υπογράψτε μαζί μας. Ασυλία στον Κοτζιά; Πού έσερνε ο Καμμένος τα εκατομμύρια με τον Σόρος; Κάντε το! Ιδού η Ρόδος, ιδού και η Μακεδονία!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για τρία λεπτά.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θα μείνω σε αυτό που είπατε στο τέλος. Όντως η συμφωνία αυτή και τα προβλήματα αυτής της κακής συμφωνίας τώρα φαίνονται, τώρα που προσπαθούμε να εφαρμοστεί. Και τα βλέπουμε καθημερινά. Εάν έχετε μαζέψει εσείς ογδόντα περιστατικά, θα σας πω ότι το Υπουργείο Εξωτερικών μαζεύει καθημερινά πολύ περισσότερα, στα οποία κρατικοί φορείς της γείτονος φαίνεται ότι παραβιάζουν συστηματικά τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Εγώ θα σας πω σημερινό, από το Τόκιο. Είναι αρθρογραφία του επιτετραμμένου των Σκοπίων στο Τόκιο, στην οποία περιγράφει το έθνος ως μακεδονικό, τη σχέση μεταξύ της Μακεδονίας και της Ιαπωνίας ως ικανοποιητική και ούτω καθεξής. Όλα αυτά κάθε μέρα προσπαθούμε και να τα αναδεικνύουμε και να τα αντιμετωπίζουμε.

Επειδή κάποιος λένε ότι υπάρχει αδράνεια στο Υπουργείο Εξωτερικών, θα σας πω ότι μόνο την τελευταία εβδομάδα δύο φορές έχουν γίνει διαβήματα, με πολύ συγκεκριμένα θέματα που παραβιάζεται η Συμφωνία των Πρεσπών, και στον Υπουργό των Εξωτερικών των Σκοπίων και στις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Εξωτερικών. Και πιστεύω ότι αν ήταν άλλη κυβέρνηση εδώ σήμερα, αν συνέχιζε να κυβερνά ο ΣΥΡΙΖΑ, τίποτε απ' όλα αυτά δεν θα γινόταν, καμμία πίεση για την εξάλειψη όλων των αλυτρωτικών στοιχείων και όλων των στοιχείων του εξαρχαισμού της γείτονος.

Αυτό προσπαθούμε να κάνουμε. Και όταν λέμε ότι πρέπει να εφαρμοστεί η Συμφωνία των Πρεσπών δεν γίναμε υπέρμαχοι μίας κακής συμφωνίας. Θέλουμε, όμως, να προχωρήσει με ταχύτητα η αφαίρεση όλων των συμβόλων που προσβάλλουν την ιστορική μας κληρονομιά, που προσβάλλουν τη μακεδονική μας ταυτότητα, και τη δική μου μακεδονική ταυτότητα, γιατί, όπως είπατε, και εγώ γόνος Μακεδόνισσας είμαι, και που προσβάλλουν την ιστορία μας.

Τι κάναμε με τη Συμφωνία των Πρεσπών; Τι έκανε η προηγούμενη πλειοψηφία, η περίεργη εκείνη που φτιάχτηκε σε αυτά εδώ τα έδρανα με τρόπους παράλογους; Έκανε τη χώρα μας να χάσει τα διπλωματικά της όπλα. Έχασε την ενδιάμεση συμφωνία, η οποία όριζε ότι σε όλους τους διεθνείς οργανισμούς η γείτονα

θα ονομάζεται ως Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, και έχασε το μεγάλο διαπραγματευτικό όπλο που ήταν η είσοδος στο ΝΑΤΟ.

Σήμερα, και στο πλαίσιο της αργής, που ακόμα δεν έχει αποφασιστεί με ποιον τρόπο θα είναι, πορείας προς την Ευρωπαϊκή Ένωση θα βάζουμε συνεχώς στοιχεία μέσα από τα οποία θα θέλουμε να βελτιώσουμε αυτή τη μεταξύ μας συμφωνία.

Αλλά σήμερα θα δώσουμε τη μάχη για την εφαρμογή της ώστε να σταματήσουν να ονομάζονται Μακεδόνες, να σταματήσουν να λένε τα κρασιά τους μακεδονικά, να σταματήσουν να λένε το μουσείο τους μακεδονικό και να αποκτήσουν επιτέλους ταυτότητα Βορειομακεδόνων. Και δεύτερον, να σταματήσουν τα αγάλματα του Μεγαλέξανδρου να ονομάζονται έτσι όπως θέλουν να τα ονομάσουν. Να είναι σαφές ότι ανήκουν στην ελληνική αρχαία ιστορική κληρονομιά της ένδοξης μεγάλης Μακεδονίας. Αυτό προσπαθούμε να κάνουμε, κύριε Πρόεδρε. Και αν θέλετε να πούμε και στη συνέχεια και άλλα, πολύ ευχαρίστως.

Αλλά σίγουρα να ξέρετε ότι εμείς εμμένουμε σε αυτό που λέγαμε και παραμονές των εκλογών αλλά και στη διάρκεια των μαχών που δώσαμε στο Κοινοβούλιο τον προηγούμενο χρόνο απέναντι στον κ. Τσίπρα και στον κ. Καμμένο και στον κ. Κοτζιά, οι οποίοι όλοι μαζί δρāsανε για να ολοκληρωθεί αυτή η συμφωνία, δηλαδή «μην κάνετε τη χώρα μας να χάσει τόσο εύκολα τα διπλωματικά και διαπραγματευτικά όπλα που με κόπο τριάντα ετών είχε κερδίσει».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Κύριε Υπουργέ, πάλι δεν κατάλαβα. Έχω ένα πρόβλημα αντίληψης φαίνεται σήμερα. Δυσκολεύομαι να καταλάβω τι εννοείτε.

Δηλαδή λέτε ότι θα αγωνιστείτε για τη Συμφωνία των Πρεσπών για να αλλάξετε τους κακούς όρους. Αυτό δεν είπατε;

Εγώ σας λέω: υπογράψτε για τον Κοτζιά, για να δούμε τι έγινε με εκείνη την ιστορία, και εσείς μου λέτε «θα αγωνιστούμε». Θέλουμε είκοσι υπογραφές από τη Νέα Δημοκρατία –εμείς δώσαμε τις δέκα-, για να δούμε ποιος είναι ο ηθικός αυτουργός του εγκλήματος της συμφωνίας. Γιατί συμφωνούμε ότι είναι κακή η συμφωνία. Δεν λέει κανείς εδώ μέσα ότι είναι καλή. Είναι κακή, κίτρινη για εμένα. Επίσης, για εμένα μπορεί να είναι και επιζήμια εθνικά κ.λπ., όμως εγώ θα σας πω γιατί κάνετε πίσω, γιατί το κρύβετε, κύριε Υπουργέ μου, σαν Κυβέρνηση. Γιατί σας το είπε η Μέρκελ και το είπε λίγο πριν εκλεγείτε: «Το Βερολίνο ελπίζει ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα τηρήσει τη Συμφωνία των Πρεσπών». Όταν το λέει ο Επίτροπος, είτε αυτός είναι ο Πάιατ είτε αυτή είναι η Μέρκελ, όταν το λένε οι άνθρωποι που ελέγχουν τη χώρα, τολμήστε και πείτε ότι «ο διεθνής παράγοντας...», μη λέτε η Μέρκελ. Εμείς μπορούμε να λέμε Μέρκελ, γιατί δεν έχουμε καμμία εξάρτηση από αυτήν. Μέρκελ, Πάιατ και όλοι αυτοί που τριγυρνάνε εδώ και σας πιέζουν συνεχώς, λες και η Ελλάδα είναι προτεκτοράτο των Ηνωμένων Πολιτειών ή της Γερμανίας! Δεν το καταλαβαίνω. Επειδή είχε συμφέρον η Γερμανία να δώσουμε το όνομα, δώσαμε το όνομα. Όχι, δεν είναι έτσι.

Πάμε στην ουσία. Εγώ συμφωνώ ότι κάνετε αγώνα. Αυτή την επιτροπή για τα σχολικά βιβλία την έχετε δει εσείς κύριε Υπουργέ ή η κ. Ζαχαράκη; Δεν έχει σημασία, Κυβέρνηση είστε. Την έβαλε ο ΣΥΡΙΖΑ. Υπάρχει μία κ. Ιωαννίδου. Την ξέρετε αυτή την κυρία, κύριε Υπουργέ; Στην επιτροπή που θα ελέγχει τα σχολικά μας βιβλία υπάρχει η Ιωαννίδου –έτσι την αποκαλούν-, η οποία είναι Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Ρωσικής Γλώσσας και Φιλολογίας και Σλαβικών Σπουδών και αυτή θα ελέγχει τα βιβλία τα δικά μας και των Σκοπίων, τα δικά μας κυρίως. Ακούστε τι είπε: «Φανταστώ ότι η Μακεδονία ήταν πάντα ελληνική». Εγώ ως ιστορικός γελάω με τη δήλωσή αυτή. Πάντα η Μακεδονία ήταν ελληνική. Τα περσίεργα περί Βουκουρεστίου είναι ανιστόρητα.

Αυτή την κυρία, λοιπόν, την βάλατε να ελέγξει τα βιβλία και ταυτοχρόνως πηγαίνει και μάρτυρας υπερασπίσεως στο σωματείο «Κύριλλος και Μεθόδιος» και λέει: «ντόπια γλώσσα νοείται η σλαβική και οι ντόπιοι έχουν σλαβική καταγωγή». Αυτό το είπε στην πόλη των Σερρών. Δηλαδή, ουσιαστικά μιλάει για μειονό-

τητα στη Μακεδονία. Και αυτή θα ελέγξει τα βιβλία μας! Και την έχετε εσείς ακόμη και τώρα και μου λέτε εμένα ότι θα αλλάξετε τη συμφωνία; Η κ. Ιωαννίδου;

Σας λέω απλά πραγματάκια. Έχετε, κύριε Βαρβιτσιώτη, Υπουργό, συνάδελφό σας, ο οποίος έλεγε για μακεδονική μειονότητα στη βόρεια Ελλάδα, τον κ. Σκυλακάκη, τον οποίο εκτιμώ ως πρόσωπο, αλλά τα έλεγε. Έχετε έναν Γενικό Γραμματέα, τον Σκάλκο, που έλεγε τα ίδια. Εγώ τα λέω; Και έρχεστε εδώ και μου λέτε ότι αγωνίζεστε για τη Μακεδονία; Πετάξετε τους έξω αυτούς τους κυρίους από μέσα, και την Ιωαννίδου και τους υπόλοιπους, για να σας πιστέψω.

Υπουργός να μιλά για μακεδονική μειονότητα, να λέει αυτά πριν από λίγα χρόνια; Και έχουμε και άλλα, για να κλείσουμε εδώ.

Σας έλεγα για το άρθρο 5. Ξέρετε τι σημαίνει το άρθρο 5 της συμφωνίας, έτσι; Αυτό έπρεπε να αλλάξει χθες. Αυτό το άρθρο ξέρετε τι λέει; Ότι έχουν δικαιώματα ως περικλειστο κράτος να έρχονται από τον Αξίο και να έχουν λιμενικές εγκαταστάσεις στο Καλοχώρι, στον Θερμαϊκό Κόλπο. Ψάξετε το αυτό, Υπουργέ μου, γιατί από την ενδιάμεση συμφωνία το κουβαλάτε αυτό. Δυστυχώς αυτό το κουβαλάτε από την ενδιάμεση συμφωνία.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Έτσι είναι.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Ναι, αλλά έπρεπε να αλλάξει. Αλλάξετε το! Θα βλέπουμε σκάφη των Σκοπίων στον Θερμαϊκό Κόλπο; Ο Χριστός και η Παγιά!

Και κλείνοντας -ζητώ συγγνώμη, κυρία Πρόεδρε- θα πω το εξής. Έχετε εκκρεμότητες -λέει- για εμπορικές ονομασίες και σήματα. Εάν διαβάσετε τη συμφωνία, κύριε Υπουργέ μου, επειδή ταίξετε ένα παραμυθάκι στον κόσμο, ότι, ξέρετε, με τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις μπορούμε να βάζουμε βέτο. Μπορείτε να βάλετε βέτο; Όχι. Απάντηση του Υπουργού σας, ότι δεν μπορείτε ούτε πρόσκομμα να φέρετε στην είσοδό τους στο ΝΑΤΟ ή στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Να σας πω το γιατί; Και μη βιάζεστε να μου απαντήσετε. Ρωτώ για την Αλβανία και το ίδιο παραμύθι που μου έλεγαν εδώ μέσα. Γιατί δεν θέτουμε προσκόμματα στην χρηματοδότηση των Αλβανών, γιατί κάνουν ναρκεμπόριο, γιατί δολοφόνησαν τον Κατσίφα, γιατί δημεύουν περιουσίες; Ξέρετε τι μου λέει το Υπουργείο σας; Το δικό σας είναι, αν δεν κάνω λάθος. Λέει ότι τα προγράμματα και οι δράσεις των δικαιούχων χωρών εγκρίνονται από την αρμόδια Επιτροπή «ΙΡΑ», η οποία αποφασίζει με πλειοψηφία και δεν απαιτείται ομοφωνία για έγκριση προγραμμάτων, αποκλείοντας κατά συνέπεια τη δυνατότητα άσκησης δικαιώματος αρνησικυρίας.

Στην Αλβανία δεν μπορούμε να βάλουμε το δικαίωμα με βέτο. Γιατί μας λέτε ότι θα βάλετε τώρα εδώ εσείς; Ή εδώ κάτι δεν πάει καλά ή μας λέτε ψέματα τώρα. Αποφασίστε. Μπορούμε να βάλουμε βέτο; Αυτό θα γραφτεί στα Πρακτικά. Κύριε Υπουργέ, να εκτεθείτε. Μπορούμε να βάζουμε βέτο, ναι ή όχι; Σας λέω όχι. Να η απάντησή του Υπουργείου του δικού σας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Τέτοιον οίστρο να χάσουμε όλα τα διπλωματικά όπλα, κύριε Βελόπουλε, δεν τον έχω ξαναδεί σε αυτό το Κοινοβούλιο! Έχουμε το δικαίωμα...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Καταγράφεται.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): ...και αυτό στο οποίο αναφέρεστε, για να καταλάβουν και όσοι μας βλέπουν, είναι απόφαση για προενταξιακή χρηματοδότηση του 2018, η οποία και ελήφθη ομοφώνως.

Η χώρα δεν αντέδρασε για την προενταξιακή χρηματοδότηση της Αλβανίας. Αυτό δεν σημαίνει ότι στην ολοκλήρωση της διαπραγμάτευσης των επιμέρους ενταξιακών κεφαλαίων δεν χρειάζεται ομοφωνία.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Το ακούω αυτό.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξω-

τερικών): Να το καταγράψετε. Είσατε γνώστης των συνθηκών.

Πάμε τώρα σε κάτι άλλο. Καταγγελία ή μη καταγγελία και γιατί η Νέα Δημοκρατία δεν καταγγέλλει αυτή τη συμφωνία. Θα σας διαβάσω τι έλεγε ο Κυριάκος Μητσοτάκης εδώ, γιατί μας κατηγορείτε για διγλωσσία. Μας κατηγορείτε εσείς από την εθνική δθθεν πλευρά για διγλωσσία, μας κατηγορεί και η Αριστερά από τη δική της διεθνιστική αντίληψη για διγλωσσία, ότι τώρα μας αρέσει η Συμφωνία των Πρεσπών.

Εμείς από την αρχή λέγαμε ένα πράγμα. Λέγαμε, όπως το έλεγε ο Κυριάκος Μητσοτάκης στη Βουλή, ότι εάν η Συμφωνία των Πρεσπών κυρωθεί, τότε δεν θα μπορεί να ακυρωθεί. Γιατί, εάν ακυρωθεί, κύριε Βελόπουλε, που μας λέτε να αλλάξουμε ένα άρθρο σε μία συμφωνία...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Όχι, δεν είπα αυτό.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Εσείς μας είπατε «γιατί δεν αλλάξετε το άρθρο 5 της συμφωνίας;», το οποίο άρθρο έρχεται από την ενδιάμεση συμφωνία του 1995 και ορίζει ότι θα μπορέσουμε να δώσουμε στο περικλειστο κράτος δικαιώματα πρόσβασης στη θάλασσα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Α, μπράβο! Αυτό είναι.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Βεβαίως. Και αυτή είναι υποχρέωση που απορρέει από το Διεθνές Δίκαιο.

Κύριε Βελόπουλε, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε κάτι σε αυτή την Αίθουσα και να το ξεκαθαρίσουμε στη συνείδησή μας. Το Διεθνές Δίκαιο δεν είναι κάτι αλά καρτ. Δεν είναι ότι υπάρχει μία διάταξη του που μου αρέσει, συμφωνώ, σε ό,τι αφορά την ΑΟΖ, την υφαλοκρηπίδα, στα δικαιώματα που έχω στη θάλασσα, στον αέρα ή στην ξηρά και αυτές τις εφαρμοζώ και υπάρχουν άλλες συνθήκες και άλλες διατάξεις του Διεθνούς Δικαίου, οι οποίες δεν μου αρέσουν και δεν τις εφαρμόζω.

Εμείς σαν χώρα, όχι σήμερα, όχι με την Κυβέρνηση Κυριάκου Μητσοτάκη, αλλά διαχρονικά, αιώνες τώρα, υπερασπιζόμαστε το Διεθνές Δίκαιο. Και το υπερασπιζόμαστε, γιατί είναι η μοίρα στη δύσκολη γειτονιά που έχουμε γεννηθεί και βρισκόμαστε, στο σταυροδρόμι πολιτισμών και συμφερόντων να είναι ανάγκη μας να υπερασπιζόμαστε το Διεθνές Δίκαιο και την απαρένγκλητητήρησή του.

Έτσι, λοιπόν, μέσα σε αυτές τις αρχές, προειδοποιούσαμε την κυβέρνηση που καθόταν πριν εδώ και με πολύ ελαφρά τη καρδιά έφτιαξε επιτροπές, για να αναθεωρήσουμε εμείς τα σχολικά μας βιβλία, παρ' ό,τι δεν έχουν στοιχεια αλυτρωτισμού, ενώ αυτοί δεν έχουν προχωρήσει ακόμα στην αναθεώρηση των δικών τους και απεμπολούσε τα διαπραγματευτικά όπλα και καθιστούσε αυτή τη συμφωνία ισχυρή μέσα και από την υπογραφή της και από την κύρωσή της και αυτή η συμφωνία παρήγαγε διεθνή αποτελέσματα. Τώρα, λοιπόν, έχουμε μόνο έναν δρόμο: Να εφαρμόσουν και αυτές οι προβλέψεις της συμφωνίας, που με μεγάλη δυσκολία βλέπετε ότι οι γείτονές μας προχωρούν και με πολύ μεγάλη αβελτηρία ολοκληρώνουν, γιατί ακριβώς είναι τα στοιχεία και τα σημεία της συμφωνίας που τους πονάνε πολύ περισσότερο και εμείς να προσπαθήσουμε να κάνουμε αυτό που μπορούμε να κάνουμε καλύτερα, να αξιοποιήσουμε τη θέση μας μέσα στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, για να πείσουμε για την επιμέρους βελτίωση της συμφωνίας, ιδιαίτερα δε σε ό,τι αφορά την προστασία των προϊόντων μας και των επιχειρήσεών μας και βέβαια, την προστασία της εθνικής μας κληρονομιάς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Πριν προχωρήσουμε στην επόμενη ερώτηση, θα μου επιτρέψετε να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι στις 23 Σεπτεμβρίου 2019 ο Πρόεδρος και οι Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσαν πρόταση νόμου: «Ψήφος αποδήμων - Διευκόλυνση της άσκησης του δικαιώματος του εκλέγειν των εκτός επικρατείας Ελλήνων και Ελληνίδων εκλογέων».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Θα συνεχίσουμε με την πρώτη με αριθμό 17/17-9-2019 επί-

καιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Ηρακλείου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Εμμανουήλ Συντυχάκη προς την Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, με θέμα: «Να εφαρμοστεί το πρόγραμμα κολύμβησης που υλοποιείται στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, με τρόπο που να καλύπτει συνολικά τις ανάγκες των μαθητών».

Στην ερώτηση του κ. Συντυχάκη θα απαντήσει η Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Σοφία Ζαχαράκη.

Κύριε Συντυχάκη, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, το πρόγραμμα κολύμβησης για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση ξεκίνησε πιλοτικά πριν από τέσσερα χρόνια. Ενώ χαρακτηρίζεται ως μάθημα υποχρεωτικό, σε όποια σχολεία εφαρμόστηκε -γιατί δεν εφαρμόστηκε σε όλα- παρουσίασε μεγάλες και σοβαρές ελλείψεις και κενά στην Αθήνα, στην Αχαΐα, στη Θεσσαλονίκη, στην Κρήτη, σε πολλές περιοχές της χώρας, επαληθεύοντας με αυτόν τον τρόπο το χάσμα που χωρίζει τον σχεδιασμό των κυβερνήσεων από τις πραγματικές ανάγκες εκπαιδευτικών, γονέων, μαθητών κυρίως και γυμναστών.

Δεν αρκεί μία απλή υπουργική εγκύκλιος, δηλαδή απλές οδηγίες προς ναυτιλλομένους. Αν δεν λυθούν φέτος αυτά τα προβλήματα, αργά ή γρήγορα θα απαξιωθεί το πρόγραμμα και θα οδηγήσει σε πλήρη αποτυχία, εκτός εάν αυτός είναι ο τελικός επιδιωκόμενος στόχος για να απαλλαγούν οι κυβερνήσεις από το κόστος εφαρμογής ενός τέτοιου προγράμματος.

Κατ' αρχάς, όπως εφαρμόζεται σήμερα και όπως προκρίνεται από την παρούσα εγκύκλιο, τη δική σας, πριν από τρεις μέρες, δεν αφορά την κάλυψη όλου του μαθητικού πληθυσμού. Περιρίζεται στην Γ' τάξη και σε ορισμένες περιπτώσεις και στην Δ' τάξη. Όμως γνωρίζουμε ότι η εκμάθηση μπορεί και πρέπει να ξεκινήσει από την ηλικία των τριών-τεσσάρων ετών. Υπάρχουν εκκρεμότητες, όπως το ζήτημα της μεταφοράς των μαθητών από και προς το κολυμβητήριο, του λειψού προσωπικού που υπάρχει και άλλα πολλά που, αν χρειαστεί, θα αναφερθώ στη δευτερολογία μου.

Εμείς ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας θεωρούμε την κολύμβηση πολύ σημαντική ανάγκη αυτών των μικρών ηλικιών, που σχετίζεται με τη σωματική και πνευματική τους ανάπτυξη αλλά και με την ασφάλειά τους. Η χώρα μας βρέχεται παντού από θάλασσα και οι πνιγμοί ξεπερνούν τους τριακόσιους ετησίως, με ένα μεγάλο ποσοστό -50% περίπου- που αφορά παιδιά ηλικίας τεσσάρων έως δεκαπέντε ετών που πνίγονται σε πισίνες ή σε ανοικτές θάλασσες.

Μπορεί φέτος αυτή η εγκύκλιος του Υπουργείου να στάλθηκε νωρίτερα στις σχολικές διευθύνσεις -σας είπα: τρεις μέρες πριν, δηλαδή την προηγούμενη Παρασκευή-, αλλά από μόνο του αυτό δεν λέει πολλά. Το θέμα είναι εάν και πότε θα εφαρμοστεί για όλα τα σχολεία, πληρώντας όλες τις προϋποθέσεις. Πέρυσι το πρόγραμμα αυτό ξεκίνησε εντελώς αδικαιολόγητα να εφαρμόζεται την τελευταία εβδομάδα του Απριλίου με μία εγκύκλιο μέσα του Οκτώβρη. Εσείς το φέρατε έναν μήνα νωρίτερα. Εάν δεν υπάρξουν οι προϋποθέσεις που σας είπα, όμως, πιθανά να ξεκινήσει τέλη Μαρτίου. Άρα δεν έχει κανέναν λόγο να ξεκινάει ένα πρόγραμμα προς το τέλος της σχολικής χρονιάς. Είναι προτιμότερο η διαδικασία προετοιμασίας έγκρισης να ολοκληρώνεται με το τέλος της σχολικής χρονιάς, έτσι ώστε το πρόγραμμα να ξεκινά με την έναρξη της νέας.

Σας θέτουμε, λοιπόν, ένα πολύ απλό ερώτημα: Τι μέτρα προτίθεστε να πάρετε, έτσι ώστε να λυθούν όλα τα λειτουργικά προβλήματα, η έγκαιρη έναρξη του προγράμματος, συμπεριλαμβανοντας όλα τα σχολεία και καλύπτοντας το σύνολο των αναγκών των μαθητών;

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εμείς, κύριε συνάδελφε.

Κυρία Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΣΟΦΙΑ ΖΑΧΑΡΑΚΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριε Συντυχάκη, ευχαριστούμε για την ευκαιρία να έρθουμε σήμερα να συζητήσουμε για αυτό το πρόβλημα, το οποίο γίνεται πρόβλημα όταν πράγματι η εγκύκλιος στέλνεται αργά.

Σημειώσατε, και ευχαριστώ για την επισήμανση που κάνατε, ότι αυτή τη φορά η εγκύκλιος εστάλη έναν μήνα πριν. Ήταν το ιδανικό; Θα σας απαντήσω: Όχι. Πήγαμε στο Υπουργείο 9 Ιουλίου -το ξέρετε πολύ καλά- και μέσα σε αυτό το δίμηνο προσπαθήσαμε με όλες τις δυνάμεις να θέσουμε προτεραιότητες για όλα τα ζητήματα τα οποία υπήρχαν ως εκκρεμότητες, υπήρχαν ως παραλείψεις. Χωρίς καμμία εδώ πέρα αντιπολιτευτική διάθεση ήρθα να σας τα πω αυτά, αλλά περισσότερο για να δώσω και σε εσάς αλλά και σε όσους μας ακούν αυτό το χρονολόγιο το οποίο ήταν πολύ σημαντικό να καλυφθεί.

Δεν αφήσαμε στην άκρη αυτό το ζήτημα. Θέτουμε ως προτεραιότητα το θέμα της κολύμβησης με τη γενική διεύθυνση μαζί, με στόχο κοινό, να μπορέσουμε να αντιπαρατεθούμε, αν θέλετε, με αυτό το στοίχημα του χρόνου και την επόμενη χρονιά να μπορούμε να έρθω να σας πω το εξής.

«Ναι, κύριε Συντυχάκη, στείλαμε την εγκύκλιο στο τέλος του προηγούμενου σχολικού έτους. Ξεκινήσαμε έγκαιρα με την αρχή του επόμενου σχολικού έτους και μπορέσαμε να καλύψουμε περισσότερα παιδιά». Πώς θα το πετύχουμε αυτό, κύριε Βουλευτά; Θα το πετύχουμε με το να μπορέσουμε να απλοποιήσουμε το θεσμικό πλαίσιο, το οποίο είναι ιδιαίτερα πολύπλοκο. Έχετε δίκιο ότι πολλές φορές μπορεί να λειτουργεί και ως αντεπιχείρημα ως προς το να έρθει κάποιος ΠΕ11 καθηγητής φυσικής αγωγής να συμμετάσχει σε αυτό το πρόγραμμα. Και βέβαια, αναφορικά με τη σχολική ζωή, θα μπορεί να κάνει ένα σχολείο τον προγραμματισμό του.

Δύο δεσμεύσεις, λοιπόν, δίνω σήμερα σε εσάς: Η εγκύκλιος θα στέλνεται νωρίτερα, ακριβώς όπως σωστά αναφέρατε, στο τέλος της προηγούμενης χρονιάς. Και θα απλοποιήσουμε το θεσμικό πλαίσιο, έτσι ώστε να είναι μία αποτελεσματική εγκύκλιος, η οποία θα διευκολύνει την εφαρμογή του προγράμματος.

Στόχος μας είναι από τους σαράντα επτά χιλιάδες σαράντα έναν μαθητές των τριών χιλιάδων τριακοσίων τεσσάρων τμημάτων των χιλίων εξακοσίων εξήντα δύο σχολείων που συμμετείχαν να μπορέσουμε να έρθουμε την επόμενη χρονιά εδώ και να σας πούμε ότι πολλαπλασιάστηκε ο αριθμός και θα βάλουμε ακόμα υψηλότερους στόχους από εδώ και πέρα για την εφαρμογή του προγράμματος.

Αυτά είχα να σας πω στην πρωτολογία μου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστούμε κι εμείς, κυρία Υπουργέ.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Θα ήθελα να υπενθυμίσω το εξής στην κυρία Υπουργό: Το περιεχόμενο της εγκυκλίου είναι ακριβώς το ίδιο με το περιεχόμενο που είχαν και οι προηγούμενες εγκύκλιοι. Δεν διαφοροποιείται σε τίποτα.

Να το δεχθούμε αυτό που μας είπε. Κρατάμε ότι πολύ πιο έγκαιρα, δηλαδή με το τέλος της σχολικής χρονιάς, θα βγαίνει αυτή η εγκύκλιος και θα προετοιμάζεται. Θα παραμείνει, όμως, ευσεβής πόθος εάν δεν δούμε βασικά ζητήματα και προϋποθέσεις για την εφαρμογή αυτού του προγράμματος, επειδή η ουσία βρίσκεται εκεί. Δεν είναι μόνο στην ημερομηνία ανακοίνωσης της εγκυκλίου.

Λέω, λοιπόν, ότι, πρώτον, η εκμάθηση πρέπει να ξεκινάει νωρίτερα και να καλύπτει όλα τα παιδιά, με σωστό προγραμματισμό. Η καθυστερημένη έναρξη οδηγεί σε σύμπτυξη του προγράμματος σε δύο τρίμηνα και όχι σε τρία τρίμηνα, όπως προβλέπει ο σχεδιασμός. Έχει σημασία αυτό. Τα περισσότερα σχολεία δηλώνουν συμμετοχή κατά το δεύτερο ή τρίτο τρίμηνο λόγω του καιρού, αφού πολλές πισίνες είναι υπαίθριες και είναι ιδιαίτερα δύσκολο να κολυμπήσουν σε αυτές παιδιά μικρότερων ηλικιών. Σε κάθε περίπτωση, η συρρίκνωση του προγράμματος μπορεί να αποτελέσει πάτημα για οριστική μείωση της διάρκειάς του.

Δεύτερον, χρειάζεται να λυθεί το πρόβλημα της μεταφοράς -δεν μας είπατε κάτι για αυτό, το οποίο είναι καίριο ζήτημα- από και προς το κολυμβητήριο, χωρίς να υπολογίζεται το κόστος. Είναι προϋπόθεση αυτό για να καλύψει όλους τους μαθητές που συμμετέχουν, να μπορούν δηλαδή και σχολεία που δεν είναι κοντά στις πισίνες να συμμετέχουν στο πρόγραμμα. Μπορεί σε

μία πόλη να είναι εφικτό. Ίσως δεν είναι πάντα, αλλά μιλάμε για τους περισσότερους μαθητές.

Ένα άλλο ερώτημα είναι τι γίνεται στην περίπτωση που το σχολείο δεν είναι κοντά στο κολυμβητήριο. Στον Νομό Ηρακλείου, για παράδειγμα, υπάρχει ένα και μοναδικό, σε πολύ κακές συνθήκες και με τον απόλυτο συνωστισμό. Έτσι είναι αυτό το ένα κολυμβητήριο. Τα περισσότερα παιδιά σπρώχνονται στα σωματεία, πληρώνοντας αδρά και έχοντας παράλληλα και το χαράτσι για τη συντήρηση του κολυμβητηρίου, αφού έχει μειωθεί δραματικά η κρατική χρηματοδότηση, όπως προέκυψε τα τελευταία δύο, τρία χρόνια.

Στο Ηράκλειο -Ξέρετε- επιβάλλει η διοίκηση -αυτό έγινε επί ΣΥΡΙΖΑ- 5 ευρώ το κεφάλι ως είσοδο στο κολυμβητήριο, εκτός από τη μηνιαία πληρωμή του Σωματείου. Εσείς ως Νέα Δημοκρατία αυτό το χαράτσι το συνεχίζετε.

Άλλο ερώτημα: Τα παιδιά της ενδοχώρας πού θα πάνε; Θα πάνε στη στέρνα του χωριού να κάνουν κολύμβηση; Άρα, λοιπόν, και εδώ προκύπτει ότι πρέπει να υπάρξουν νέες υποδομές και να προχωρήσουν οι διαδικασίες για την κατασκευή κολυμβητηρίων, έτσι ώστε να υπάρχει πρόσβαση.

Τα παραπάνω δεν επαφίενται απλά και μόνο στη βούληση της περιφέρειας ή του δήμου. Το κράτος είναι αυτό που πρέπει να σχεδιάζει και κυρίως να χρηματοδοτήσει από τον κρατικό προϋπολογισμό την υλοποίηση αυτού του προγράμματος, με ό,τι πρακτικά συνεπάγεται.

Τρίτον, ποιος χρεώνεται τον εξοπλισμό του παιδιού, όπως τη στολή, τα γυαλιά κολύμβησης και τον άλλο εξοπλισμό; Οι γονείς τον χρεώνονται. Μάλιστα, για πολλές λαϊκές οικογένειες αυτά είναι απαγορευτικά για να στείλουν το παιδί τους στο κολυμβητήριο. Έχει γίνει και αυτό ένα πανάκριβο спор.

Τέταρτον, τα παιδιά που δεν συμμετέχουν στο πρόγραμμα, πού βρίσκονται τις ώρες που τα υπόλοιπα είναι στο κολυμβητήριο; Κατανέμονται σε άλλες τάξεις; Μένουν σπίτι τους; Χάνουν τις ώρες γυμναστικής; Ποιος θα δώσει απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα, αν όχι η ίδια η Κυβέρνηση; Και θα πρέπει φυσικά να δώσει λύσεις.

Πέμπτον, χρειάζεται να λυθούν ζητήματα που αφορούν το προσωπικό. Δεν μπορεί να λειτουργήσει με ωρομίσθιους ένα τόσο σημαντικό πρόγραμμα και με χρονοβόρες διαδικασίες προσλήψεων. Χρειάζεται αναγκαίο μόνιμο επιστημονικό προσωπικό με ειδικότητα και επιμόρφωση ανά τακτά χρονικά διαστήματα στις τεχνικές εκμάθησης, με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Υπάρχει ζήτημα εάν το μάθημα θα το κάνει γυμναστής με ειδικότητα κολύμβησης ή οποιοσδήποτε γυμναστής. Το ΣΕΦΑΑ, πρώην ΤΕΦΑΑ, προκρίνει γυμναστή με ειδικότητα. Αλλά κι ένας διορισμένος γυμναστής χωρίς ειδικότητα, για να ανταποκριθεί επαρκώς, πρέπει να γνωρίζει από ναυαγιστική έτσι κι αλλιώς.

Ακόμα κι έτσι, όμως, οι διορισμένοι γυμναστές είναι και λίγοι και το αντικείμενο δύσκολο και δεν είναι τυχαίο ότι πολλοί γυμναστές δεν δηλώνουν για να πάνε. Δεν το δηλώνουν. Και αφήστε που έχουμε και ένα όριο ηλικίας. Δηλαδή, ο άλλος που είναι πενήντα ετών, μπορεί να μπει στην πισίνα σε μικρά παιδιά για να κάνει εκμάθηση; Κι αυτό είναι ένα ζήτημα, αν θέλετε, που πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν.

Σε κάθε περίπτωση, αν θέλουμε να μιλάμε για σχολικό αθλητισμό, για μαζικό λαϊκό αθλητισμό, είναι βασικές προϋποθέσεις όλα όσα σας είπα, για να μπουν οι βάσεις προκειμένου οι μαθητές να αποκτήσουν κολυμβητική παιδεία. Δεν μπορεί να είναι ατομική ευθύνη των γονέων.

Αν όλα αυτά σας φαίνονται υπερβολή, σας απαντώ ότι κάποτε στις χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού αυτές οι κατακτήσεις ήταν υπαρκτές ως κοινωνικό αγαθό και μάλιστα δωρεάν δικαίωμα για όλα τα παιδιά του λαού, όπως και η μόρφωση και η υγεία.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΖΑΧΑΡΑΚΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Βουλευτά, προφανώς σημειώνονται και αυτές οι παλαιότητες και οτιδήποτε σήμερα μας προτείνετε. Βέβαια, επισημάνω εδώ πέρα ότι έχουν οριστεί συντονιστές κολύμβησης και

θα προστίθενται ούτως ή άλλως συντονιστές κολύμβησης ανά περιφέρεια.

Και κατά δεύτερον, θέλω να υπενθυμίσω ότι το θέμα της μεταφοράς έχει να κάνει με την περιφέρεια και η κατασκευή προφανώς δεν επαφίεται στο Υπουργείο Παιδείας και δεν θα μπορούσε να λυθεί μέσα σε τρεις μήνες. Ξέρω ότι μιλάτε για το ευκαίο και εγώ σας μιλάω και για το εφικτό.

Επειδή, λοιπόν, είναι ευχή, όπως είπα, να αυξηθούν τα παιδιά, δεν είναι απλά μια έγκαιρη αποστολή εγκυκλίου, την οποία ήρθαμε σήμερα να πούμε ότι «Ωραία, τη στείλαμε ένα μήνα πριν». Το επισημαίνουμε, όμως, ότι έγινε ένα μήνα πριν. Είναι και η απλοποίηση, όπως σας είπα, του θεσμικού πλαισίου, κάνοντάς το συγχρόνως αποτελεσματικό έτσι ώστε να είναι θελκτικό, όπως σωστά επισημάνετε, για τους εκπαιδευτικούς ΠΕ11 να συμμετάσχουν σε αυτό το πρόγραμμα.

Επίσης, επαναλαμβάνω, γιατί δεν είναι ότι ρίχνουμε το μπαλάκι της ευθύνης κάπου αλλού, το επισημαίνω επειδή είναι πολύ σημαντικό και το ξαναείπατε: Η μεταφορά επαφίεται, λοιπόν, στην περιφέρεια. Το λέμε έγκυρα και συντονιζόμαστε όλα τα Υπουργεία μαζί.

Και σας δίνω και ένα νέο, ότι μαζί με την με τον Υφυπουργό Αθλητισμού κ. Αυγενάκη και το αρμόδιο Υπουργείο σχεδιάζουμε και την υπογραφή ενός μνημονίου, έτσι ώστε αυτό το οποίο σήμερα μας ρωτάτε και πολύ καλά κάνετε να μας ρωτήσετε, να μπορέσει να εφαρμοστεί καθολικά και πιο εύκολα και με την βοήθεια του συναρμόδιου Υπουργείου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εμείς ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Θα μου επιτρέψετε, στο σημείο αυτό, να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η δεύτερη με αριθμό 16/17-9-2019 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου της Βουλευτού Λέσβου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Μαρίας Κοιμνηνάκη προς την αρμόδια Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, με θέμα: «Να συνεχιστεί η λειτουργία της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Ρόδου μέσω της στελέχωσης της», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος της Βουλευτού.

Επίσης, η πρώτη με αριθμό 10/17-9-2019 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Επικρατείας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Βασιλείου Βασιλικού προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, με θέμα: «Εθνική πολιτική για το βιβλίο» δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος της αρμόδιας Υπουργού.

Προχωρούμε στην τελευταία επίκαιρη ερώτηση για σήμερα. Θα συζητηθεί η τρίτη με αριθμό 19/17-9-2019 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γιάννη Δελή προς την Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, με θέμα: «Για το πρόβλημα της στέγασης και την ανέγερση των νέων εστιών».

Στην επίκαιρη ερώτηση θα απαντήσει ο Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Βασίλειος Διγαλάκης.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, πολλά θα έλεγε κανείς ότι είναι σήμερα τα εμπόδια για να σπουδάσει ένα παιδί από μια φτωχή ή από μία λαϊκή οικογένεια και σίγουρα ένα από αυτά -και, μάλιστα, μεγάλο και επίκαιρο- τούτες τις μέρες- είναι το πρόβλημα για όποιον φοιτά σε πόλη μακριά από το σπίτι του. Μιλώ, βέβαια, για το ζήτημα της κατοικίας, της φοιτητικής κατοικίας.

Το κόστος των ενοικίων είναι υψηλό, πανύψηλο ορισμένες φορές και πολλές φορές, ειδικά σε περιοχές τουριστικής της πατρίδας μας, που τυχαίνει να είναι και αρκετές, είναι και απαγορευτικό για τους φοιτητές από αυτές τις λαϊκές, τις φτωχές οικογένειες.

Μιλάμε, φυσικά, για τα ενοίκια των φοιτητών. Δεν μιλάμε για τη μέριμνα τη φοιτητική, γιατί, είτε οι φοιτητικές εστίες είναι απλώς ανύπαρκτες είτε ο αριθμός τους δεν επαρκεί για τις ανάγκες που απαιτείται να ικανοποιήσουν, ενώ ακόμη και όσες από αυτές υπάρχουν και λειτουργούν υποβαθμίζονται συνεχώς και βρίσκονται, θα έλεγε κανείς, σε μια πολύ κακή και άσχημη κατάσταση.

Ορισμένα παραδείγματα αρκούν. Στη φοιτητική εστία του Πο-

λυτεχνείου, για παράδειγμα, από τις πενήντα αιτήσεις που έχουν κατατεθεί μέχρι τώρα μονάχα επτά είναι τα δωμάτια τα κενά. Επτά από αυτές, δηλαδή, θα ικανοποιηθούν.

Στη φοιτητική εστία του Πανεπιστημίου της Αθήνας από τις τετρακόσιες αιτήσεις τα δωμάτια είναι μόνο είκοσι.

Στη Θεσσαλονίκη για τις τετρακόσιες αιτήσεις που έχουν κατατεθεί μέχρι τώρα τα κενά δωμάτια είναι μόνο σαράντα. Για τη Θεσσαλονίκη θα δώσουμε εδώ ένα στοιχείο επιπλέον. Μόνο το 2% των φοιτητών της πόλης -και είναι αρκετές δεκάδες χιλιάδες οι φοιτητές αυτής της πόλης- μένουν σε δωμάτια φοιτητικών εστιών.

Στη Λάρισα από τους δύο χιλιάδες πρωτοετείς φοιτητές του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας μόνο εκατό θα στεγαστούν, τελικά, σε μια φοιτητική εστία και θα πληρώσουν και από πάνω ένα χαράτσι των 150 μέχρι και 400 ευρώ.

Στην εστία του Βόλου λειτουργούν μόνο σαράντα μονόκλινα δωμάτια, αλλά αυτά, κύριε Υπουργέ, αφορούν μονάχα πρωτοετείς φοιτητές, τους εκάστοτε πρωτοετείς φοιτητές, οι οποίοι στο τέλος της πρώτης τους φοιτητικής χρονιάς τα παραδίδουν στους επόμενους πρωτοετείς φοιτητές.

Συνολικά νομίζω ότι το στοιχείο που υπάρχει και είναι και επίσημο είναι ότι μόνο το 9% των φοιτητικών αναγκών, της φοιτητικής στέγης δηλαδή, καλύπτεται από τις εστίες που υπάρχουν.

Είναι περιττό νομίζω να πω ότι είναι τελείως αναντίστοιχη ως προς τις ανάγκες η φοιτητική μέριμνα, η οποία, βεβαίως, συνεχώς υποβαθμίζεται λόγω της συνεχιζόμενης υποχρηματοδότησης, ενώ ταυτόχρονα ανοίγει και ο δρόμος για ποικιλώνυμους εργολάβους, τόσο στη στέγαση και στη σίτιση όσο και στις υπόλοιπες δραστηριότητες. Επίσης, τώρα τελευταία ακούσαμε από την Κυβέρνηση τη σημερινή, τη νέα Κυβέρνηση, που συνεχίζει, βεβαίως, την ίδια πολιτική με την προηγούμενη στον χώρο της παιδείας, και για συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα σε ό,τι αφορά την κατασκευή αλλά και τη συντήρηση των φοιτητικών εστιών.

Εν πάση περιπτώσει, για να μη μακρηγορώ, θα ξεκινήσω πρώτα από το ευκαίο, που είπε πρώτα η κυρία Υπουργός.

Αυτά τα αιτήματα, ξέρετε, κυρία Υπουργέ, ήταν ευκαία και πριν από έξι και πριν από επτά και πριν από δέκα χρόνια και φοβάμαι ότι αν συνεχιστεί αυτή η πολιτική, και μετά από δέκα χρόνια ευκαία θα λέτε ότι είναι αυτά. Εμείς τα λέμε άμεσα και αναγκαία. Δηλαδή, να κατασκευαστούν τώρα, να αρχίσει, επιτέλους, ένα σχέδιο ανέγερσης φοιτητικών εστιών, έτσι ώστε ο φοιτητής να μην ξοδεύει ούτε 1 ευρώ από την τσέπη του για τη στέγασή του, για τη σίτισή του.

Επειδή θέλετε από εμάς να σας λέμε και ορισμένα άμεσα αιτήματα, ακούστε, λοιπόν. Ένα παράδειγμα είναι όλοι οι φοιτητές να υπάγονται στο κοινωνικό τιμολόγιο του ηλεκτρικού ρεύματος της ΔΕΗ. Να, μια πρόταση, για παράδειγμα, που θα απαλύνει λιγάκι και θα μειώσει το κόστος των σπουδών. Επίσης, κανένα φοιτητικό σπίτι να μην πληρώνει δημοτικά τέλη στην πόλη όπου σπουδάζει αυτό το παιδί. Είναι ορισμένα απλά αιτήματα -αναγκαία λέμε εμείς- για να μειωθεί λιγάκι το κόστος των σπουδών. Και, βεβαίως, ένα ακόμα πιο άμεσο και αναγκαίο βήμα θα έλεγα ότι είναι και η άμεση υπενοικίαση ξενοδοχείων. Υπάρχουν πάρα πολλά τέτοια σε όλες τις πόλεις της Ελλάδας.

Θα σας πω στη δευτερολογία μου και ορισμένα παραδείγματα. Θα κάνω, δηλαδή, πιο συγκεκριμένες προτάσεις και για τη Θεσσαλονίκη, έτσι ώστε να στεγαστούν, επιτέλους, οι χιλιάδες φοιτητές, ειδικά οι πρωτοετείς, οι οποίοι βρίσκονται σε έναν μαρathon, πραγματικά, προκειμένου να βρουν σπίτι για να μπορέσουν να σπουδάσουν.

Ευχαριστώ πάρα πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Ζακοράφα): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Δελή, θα σας απαντήσω τι είναι εφικτό μέσα σε μια θητεία.

Όπως θα γνωρίζετε, το Υπουργείο Παιδείας με μία επιστολή την οποία συνοπογράφουμε η Υπουργός και εγώ ξεκίνησε με τον πλέον επίσημο τρόπο έναν διάλογο με την ακαδημαϊκή κοινό-

τητα, με όλους τους φορείς της ακαδημαϊκής κοινότητας. Αυτός ο διάλογος γίνεται στο πλαίσιο της επερχόμενης νομοθετικής πρωτοβουλίας για ένα νομοθετικό πλαίσιο στην ανώτατη εκπαίδευση.

Σε αυτή, λοιπόν, την πρωτοβουλία υπάρχει ειδική θεματική για το ζήτημα της στέγασης και της σίτισης των φοιτητών. Βούλησή μας είναι μαζί με την ακαδημαϊκή κοινότητα να διαμορφώσουμε ένα καλύτερο πλαίσιο προς όφελος των φοιτητών και κατ'επέκταση των οικογενειών τους.

Η πολιτεία προφανώς έχει την υποχρέωση να παρέχει τους πόρους στους φοιτητές που το έχουν ανάγκη και δεν πρόκειται να απεμπολήσουμε αυτόν τον ρόλο. Οι ενέργειές μας συντονίζονται, ώστε να πετύχουμε με τον αποτελεσματικότερο και καλύτερο τρόπο τις ανάγκες των φοιτητών.

Ταυτόχρονα, όμως, πρέπει να παρέχουμε εκείνο το νομοθετικό πλαίσιο, ώστε μέσα και από τη θέση μας για την ενίσχυση του αυτοδιοικητού στα πανεπιστήμια να τους παρέχουμε την πρόσβαση σε εναλλακτικούς και πρόσθετους τρόπους χρηματοδότησης. Τέτοιες εναλλακτικές, πέραν της κρατικής χρηματοδότησης -που θέλω να επισημάνω ξανά ότι δεν πρόκειται να συρρικνωθεί, το αντίθετο- είναι και οι ΣΔΙΤ και μάλιστα με ιδιαίτερη μέριμνα για πανεπιστήμια της περιφέρειας.

Και επειδή το είπατε στην πρωτολογία σας, δεν πρέπει να είμαστε τόσο φοβικοί απέναντι σε σχήματα που μπορούν να δώσουν συμπληρωματικές λύσεις για την κατασκευή νέων φοιτητικών εστιών. Οι ΣΔΙΤ δεν συνεπάγονται υποβάθμιση των εστιών, της ποιότητας των παροχών, για την οποία ανησυχείτε.

Για το θέμα του κόστους, εμείς μιλάμε για έργα κοινωνικών υποδομών με ρήτρες διαθεσιμότητας, ώστε υπόλογοι θα είναι η πολιτεία και τα πανεπιστήμια.

Εμείς θεωρούμε θετική εξέλιξη την πρόσφατη διυπουργική απόφαση για τις ΣΔΙΤ, με την οποία προγραμματίζεται η υλοποίηση φοιτητικών εστιών στο Πανεπιστήμιο Κρήτης, τόσο στο Ρέθυμνο όσο και στο Ηράκλειο. Μιλάμε για τρεις χιλιάδες δωμάτια φοιτητών. Ξέρετε ότι ήταν πολύ πρόσφατη απόφαση και σήμερα επικοινωνήσα με τη διοίκηση του Πανεπιστημίου Κρήτης και με πληροφόρησαν ότι τον επόμενο μήνα, τον Οκτώβριο, πρόκειται να προχωρήσουν σε δημοπράτηση.

Ως πρότασης του Πολυτεχνείου Κρήτης μέσα σε μια θητεία εγώ και οι συνεργάτες μου κάναμε τις μελέτες, αναζητήσαμε χρηματοδότηση μέσω τόσο του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων όσο και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και έγιναν διαγωνισμοί, ξεκίνησε η κατασκευή και σήμερα στεγάζονται φοιτητές στο Πολυτεχνείο Κρήτης. Αυτό είναι κοινωνική ευαισθησία και αυτό είναι αναβάθμιση της φοιτητικής μέριμνας.

Το θέμα εδώ, λοιπόν, είναι πώς μπορούμε πιο γρήγορα να προχωρήσουμε στην κατασκευή νέων εστιών. Οι ΣΔΙΤ είναι ένα εργαλείο που μπορεί να βοηθήσει σε αυτό. Οι ΣΔΙΤ δεν επιδέχονται τις γνωστές τροποποιήσεις του αρχικού κόστους -υπερβάσεις κόστους- η πληρωμή αρχίζει να γίνεται μετά την παράδοση του έργου. Μέσα από τις μακροχρόνιες συμβάσεις μπορούμε να διασφαλίσουμε και κάτι ακόμα πιο σημαντικό, το πώς θα γίνεται η συντήρηση, για να μην έχουμε τα φαινόμενα που παρατηρούνται σήμερα στις εστίες.

Άρα δεν μιλάμε για υποκατάσταση του ρόλου της πολιτείας, μιλάμε για εμπλοκή και άλλων τρόπων και άλλων εργαλείων για την επίτευξη του στόχου, ο οποίος είναι η αύξηση των θέσεων στις φοιτητικές εστίες.

Ορθά επισημάνατε στην ερώτησή σας ότι ιδιαίτερα σε τουριστικές περιοχές αλλά και αλλού το φαινόμενο της «Airbnb» έχει δημιουργήσει αρκετά προβλήματα στους φοιτητές για να βρουν στέγη σε μια λογική, οικονομική βάση. Αυτό, λοιπόν, μας απασχολεί από τις πρώτες μέρες που αναλάβαμε τη διοίκηση του Υπουργείου.

Έχουμε πρωτοβουλίες σε δύο επίπεδα. Το πρώτο επίπεδο, το μεσομακροπρόθεσμο, αφορά τη μόνιμη στέγαση των φοιτητών σε νέες εστίες αλλά και την αναβάθμιση των υφιστάμενων εστιών. Και το δεύτερο επίπεδο, φυσικά -για την άμεση ανακούφιση- είναι η χορήγηση του στεγαστικού επιδόματος των 1.000 ευρώ, η οποία φυσικά συνεχίζεται.

Τέλος, θα ήθελα να σας πληροφωρήσω ότι στον προϋπολογι-

σμό του 2019 έχουν εγγραφεί πιστώσεις ύψους 40 εκατομμυρίων ευρώ για ενίσχυση οικογενειών με φοιτητές που σπουδάζουν μακριά από τον τόπο διαμονής τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστώ, κύριε Υφυπουργέ.

Κύριε Δελή, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Κύριε Υφυπουργέ, νομίζω ότι η απάντησή σας ήταν και ενδιαφέρουσα και, κυρίως, αποκαλυπτική. Επιβεβαιώσατε -θαρρώ- αυτά που είπαμε για την περαιτέρω εμπορευματοποίηση στον χώρο της παιδείας και πιο ειδικά στον χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Μιλήσατε φυσικά στην αρχή για έναν διάλογο για το νομικό πλαίσιο που θα φέρει η Κυβέρνησή σας, που θα περιλαμβάνει -δεν το αμφισβητούμε αυτό- και διατάξεις για τη φοιτητική στέγη και, βεβαίως, χρησιμοποιήσατε και εσείς, όπως και οι προηγούμενες κυβερνήσεις, το ιδεολόγημα του αυτοδιοίκητου του πανεπιστημίου -μπορεί η λέξη «αυτοδιοίκητο» να μην είναι και η πιο δόκιμη, αλλά εν πάση περιπτώσει- το οποίο αξιοποιείται, έτσι ώστε να απαλλαγεί το κράτος από την υποχρέωση που έχει κατά την άποψή μας να είναι ο αποκλειστικός χρηματοδότης της εκπαίδευσης γενικότερα.

Θυμίζω δε ότι αυτή η υποχρέωση δεν είναι απλώς μια ηθική υποχρέωση για το κράτος αλλά είναι και μια συνταγματική επιταγή του άρθρου 16 του Συντάγματος. Βεβαίως, πόσο αυτό εφαρμόζεται στην ίδια τη ζωή και πόσο δωρεάν είναι η παιδεία στη χώρα μας είναι κάτι που το γνωρίζουν πάρα πολύ καλά ιδιαίτερα οι λαϊκές οικογένειες, οι οποίες ξεπαραδιάζονται κυριολεκτικά προκειμένου να σπουδάσουν και να μορφωθούν τα παιδιά τους.

Νομίζω ότι η φράση-κλειδί που χρησιμοποιήσατε, κύριε Υπουργέ, στην απάντησή σας είναι η φράση «εναλλακτικοί και πρόσθετοι πόροι χρηματοδότησης των πανεπιστημίων». Αυτό τα λέει όλα. Τι ομολογείτε με αυτό; Η κρατική χρηματοδότηση θα παραμείνει μειωμένη και πιθανώς θα μειωθεί ακόμα περισσότερο και θα επιχειρηθεί τα πανεπιστήμια, όπως και οι σχολικές μονάδες, να βγουν προς άγρια χρηματοδότησης, να αναζητήσουν χορηγούς, προκειμένου να μπορέσουν να ικανοποιήσουν τις ανάγκες λειτουργίας τους. Εδώ έρχεται να κουμπώσει η φράση «συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα», οι ΣΔΙΤ, και εσείς επιβεβαιώσατε ότι έτσι θα πάμε από εδώ και πέρα.

Ξέρετε, όμως, κύριε Υπουργέ, στον χώρο της παιδείας οι ΣΔΙΤ έχουν ήδη δοκιμαστεί σε σχολικές αίθουσες. Το αποτέλεσμα είναι ότι τα σχολικά κτήρια που ανεγέρθηκαν με αυτή τη μέθοδο είχαν τουλάχιστον διπλάσιο ή και τριπλάσιο κόστος από το κόστος που υπήρχε πριν από τον Οργανισμό Σχολικών Κτηρίων. Αυτό δεν το λέμε εμείς. Τα λένε οι ίδιοι οι εργαζόμενοι στον Οργανισμό Σχολικών Κτηρίων, στις Κτηριακές Υποδομές, όπως ονομάζεται τώρα. Και, βεβαίως, ο ιδιώτης, ο εργολάβος, ο οποίος θα αναλάβει μια τέτοια ανέγερση φοιτητικών εστίων, θα το κάνει αυτό όχι βεβαίως για να προσφέρει στους φοιτητές, δεν θα το κάνει από αγαθή προαίρεση, αλλά θα το κάνει φυσικά, για να αποκομίσει επιχειρηματικό κέρδος. Αυτός είναι ο στόχος του. Αυτό το κέρδος θα βγει από τις τσέπες των φοιτητών. Δεν ξέρω από πού αλλού μπορεί να βγει, από τη στιγμή που το κράτος δεν θα πληρώνει. Στην Κρήτη, βεβαίως, το πρόβλημα είναι ιδιαίτερα οξύ. Είχαμε και την πυρκαγιά στις φοιτητικές εστίες την περσινή χρονιά.

Επαναλαμβάνω ότι η μέθοδος των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα ως απάντηση για το πρόβλημα της φοιτητικής, αλλά και της σχολικής στέγης, νομίζω ότι σημαίνει ακόμα μεγαλύτερη εμπορευματοποίηση για τους μαθητές και για τους φοιτητές και τις οικογένειές τους και φυσικά ακόμα μεγαλύτερο κόστος για το κράτος.

Θα ήθελα με αφορμή αυτό να αναφέρω και δύο-τρία παραδείγματα για το πόσο θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν. Σας είχα πει ότι θα αναφέρω και ζητώ την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε.

Στη Θεσσαλονίκη στην ιδιοκτησία του πανεπιστημίου βρίσκεται ένα ωραιότατο κτήριο -και μάλιστα σε μία εξαιρετική θέση,

στη λεωφόρο Νίκης, στην παραλία, δηλαδή, της Θεσσαλονίκης- το λεγόμενο Μανδαλίδειο Μέγαρο, το οποίο θα μπορούσε μια χαρά να αξιοποιηθεί -είναι και πολυώροφο- με τις ανάλογες προσαρμογές βεβαίως, ως χώρος φοιτητικής στέγης. Τι επιλέγει να κάνει η Κυβέρνησή σας; Τι επιλέγει να κάνει το Υπουργείο; Να το δώσει σε έναν ιδιώτη προκειμένου να ανεγερθεί εκεί ένα πολυτελέστατο ξενοδοχείο, επειδή η χώρα μας ως γνωστόν τουριστικά αναβαθμίζεται! Εγώ όμως θα σας πω ότι υπάρχει ένα ακόμα κτήριο στη Θεσσαλονίκη. Βρίσκεται επί της Εγνατίας, στον αριθμό 13. Πρόκειται για ένα κτήριο πάλι ιδιοκτησίας του Υπουργείου Παιδείας, κοντά στην περιοχή του Βαρδάρη, πολυώροφο και αυτό, που με μια σχετική ανακαίνιση θα μπορούσε να αξιοποιηθεί, να ξαναγίνει φοιτητική εστία για εκατοντάδες παιδιά.

Δεν επιλέγετε αυτό. Παραμένει κλειστό. Πραγματικά, ερειπώνει εκεί έτσι όπως βρίσκεται. Και επιλέγετε τη μέθοδο των ΣΔΙΤ, οπότε όλοι μπορούν να βγάλουν τα συμπεράσματά τους. Θα τα βγάλουν και οι φοιτητές και να είστε σίγουροι ότι όσο δεν απαντάτε στις πιεστικές αυτές ανάγκες τους τόσο θα δυναμώνει και ο αγώνας τους για να ικανοποιήσουν αυτή την άμεση ανάγκη.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εμείς, κύριε συνάδελφε.

Κλείνετε εσείς, κύριε Υφυπουργέ, για τρία λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΓΓΑΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Το είπα στην πρωτολογία μου, πρέπει να το επαναλάβω.

Πρόθεσή μας είναι να μη μειωθούν οι δαπάνες για την παιδεία, το αντίθετο μάλιστα και, άρα, δεν μιλάμε για αντικατάσταση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων με κάτι άλλο. Μιλάμε για πρόσθετη χρηματοδότηση έτσι ώστε από το ποσοστό που είπατε των φοιτητών που διαμένουν σήμερα σε εστίες να πάμε, σε ένα λογικό χρονικό διάστημα, σε ένα ποσοστό, όπως έκαναν στο Πολυτεχνείο Κρήτης.

Υπάρχουν διάφορα που είπατε. Το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων κατοχυρώνεται στο Σύνταγμα, αν δεν κάνω λάθος. Και η δημόσια και δωρεάν παιδεία δεν σημαίνει ότι τα πανεπιστήμια δεν μπορούν να αναζητήσουν και άλλους πόρους. Κι εδώ κάνετε λάθος.

Θα κλείσω σχολιάζοντας το τελευταίο που είπατε, με το παράδειγμα του κτηρίου στη Θεσσαλονίκη, επειδή είχα και ένα αντίστοιχο παράδειγμα στα Χανιά, το Πολυτεχνείο Κρήτης. Έχει το Πολυτεχνείο ένα κτήριο ιστορικό, νεοκλασικό, σε τουριστική περιοχή, το οποίο για να το συντηρήσει και να το ανακαινίσει θα έπρεπε να δαπανήσει περίπου 10 εκατομμύρια ευρώ. Και αν το χρησιμοποιούσε για εστίες -γιατί και αυτή την πρόταση είχαμε ακούσει τότε στη διοίκηση, κάτι αντίστοιχο με αυτό που είπατε για τη Θεσσαλονίκη- θα στεγάζαμε σε εκείνο το κτήριο σαράντα φοιτητές με ένα κόστος 10 εκατομμυρίων ευρώ στο πιο τουριστικό σημείο της πόλης και δέκα χιλιόμετρα μακριά από το camp.

Τι κάναμε;

Επιλέξαμε αυτά τα 10 εκατομμύρια ευρώ να τα δώσουμε μέσω της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων να χτίσουμε διακόσια διαμερίσματα, στα οποία θα στεγαστούν τετρακόσιοι φοιτητές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Υφυπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

Δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 19.15' λύεται η συνεδρίαση για την προσεχή Πέμπτη, 26 Σεπτεμβρίου 2019 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασίων του Σώματος: κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων.